

Fremsat den 9. februar 2023 af udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek)

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven

(Indberetning i Schengeninformationssystemet (SIS) af tredjelandstatsborgere, som er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse og bemyndigelse af udlændinge- og integrationsministeren til at fastsætte regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at foretage indberetninger og forestå konsultationer i medfør af SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1205 af 25. august 2022, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 2623 af 28. december 2021 og senest ved § 10 i lov nr. 893 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 58 g indsættes som *stk. 3* og *4*:

»*Stk. 3.* Udlændingemyndighederne indberetter i medfør af SIS-tilbagesendelsesforordningen en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, til SIS, hvis udlændingen er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse.

Stk. 4. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at indberette efter stk. 1-3, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne.«

2. I § 58 h indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at forestå konsultationer efter stk. 1, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne.«

§ 2

I lov nr. 2623 af 28. december 2021 om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og lov

om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. (Ændring af reglerne om særlig rejselegitimation til udlændinge, bemyndigelse til at fastsætte regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at varetage opgaver efter SIS-tilbagesendelsesforordningen, straf i sager om forkert afsætning af passagerer m.v., ændring af reglerne om betaling for erstatningsopholdskort, ændring af Rådet for Etniske Minoriteters virke, ophævelse af Online Dansk og pligt til digital selvbooking af jobsamtaler for aktivitetsparate m.v.), foretages følgende ændring:

1. § 1, nr. 12 og 13, ophæves.

§ 3

Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning og baggrund
2. Lovforslagets hovedpunkter
  - 2.1. Indberetning til SIS af tredjelandstatsborgere, der er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse i medfør af SIS-tilbagesendelsesforordningen
    - 2.1.1. Gældende ret
      - 2.1.1.1. SIS-tilbagesendelsesforordningen
      - 2.1.1.2. Udlændingeloven
    - 2.1.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.2. Bemyndigelse til at fastsætte regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at foretage indberetninger og til at forestå konsultationer efter SIS-tilbagesendelsesforordningen og SIS-forordningen
    - 2.2.1. Gældende ret
      - 2.2.1.1. SIS-tilbagesendelsesforordningen og SIS-forordningen
      - 2.2.1.2. Udlændingeloven
    - 2.2.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Forholdet til databeskyttelsesreglerne
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning og baggrund

Der er vedtaget to nye forordninger vedrørende Schengeninformationssystemet (SIS) på Udlændinge- og Integrationsministeriets område, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1860 af 28. november 2018 om brug

af Schengeninformationssystemet i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (herefter SIS-tilbagesendelsesforordningen) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1861 af 28. november 2018 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området ind- og udrejsekontrol,

om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen og om ændring og ophævelse af forordning (EF) nr. 1987/2006 (herefter SIS-forordningen).

SIS er et fælles informationssystem, der er oprettet som led i Schengensamarbejdet. Systemets overordnede formål er at sikre et højt sikkerhedsniveau inden for Schengenområdet. Systemet giver immigrations-, politi-, told- og retsmyndigheder i EU og de associerede Schengenlande adgang til elektronisk at indhente oplysninger om indberetninger om personer og genstande, f.eks. personer, som ikke har ret til at indrejse eller opholde sig i EU.

Lovforslaget skal først og fremmest danne grundlaget for udlændingemyndighedernes anvendelse af SIS-tilbagesendelsesforordningen, der som noget nyt pålægger medlemsstaterne at indberette alle tilbagesendelsesafgørelser. Ved en tilbagesendelsesafgørelse forstås en administrativ eller retslig afgørelse eller retsakt, der fastslår, at en tredjelandstatsborgers ophold er ulovligt, og at vedkommende skal rejse ud, f.eks. en afgørelse om inddragelse af en opholdstilladelse.

SIS-tilbagesendelsesforordningen og SIS-forordningen indeholder korte frister for bl.a. indberetning, som forudsætter døgnbemanding i det kontor, der skal varetage opgaverne. Da ikke alle udlændingemyndigheder er døgnbemandet, er der behov for, at myndighederne kan bistå hinanden uden for almindelig kontortid.

Lovforslaget har derfor også til formål at give udlændinge- og integrationsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at foretage bl.a. indberetning til SIS, herunder på anden udlændingemyndigheds vegne med henblik på at sikre overholdelse af forordningernes frister.

Der er gennemført en tilsvarende ændring af udlændingeloven ved lov nr. 2623 af 28. december 2021 om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. (Ændring af reglerne om særlig rejselegitimation til udlændinge, bemyndigelse til at fastsætte regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at varetage opgaver efter SIS-tilbagesendelsesforordningen, straf i sager om forkert afsætning af passagerer m.v., ændring af reglerne om betaling for erstatningsopholdskort, ændring af Rådet for Etniske Minoriteters virke, ophævelse af Online Dansk og pligt til digital selvbooking af jobsamtaler for aktivitetsparate m.v.), som endnu ikke er trådt i kraft.

Loven omfatter imidlertid alene SIS-tilbagesendelsesforordningen og ikke SIS-forordningen. Lovforslaget sikrer udlændinge- og integrationsministerens bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om myndighedernes kompetencer efter både SIS-tilbagesendelsesforordningen og SIS-forordningen. Lovforslaget ophæver samtidig ændringerne i lov nr. 2623 af 28. december 2021, som endnu ikke er trådt i kraft.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Indberetning til SIS af tredjelandstatsborgere, der er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse i medfør af SIS-tilbagesendelsesforordningen

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. SIS-tilbagesendelsesforordningen

Det følger af SIS-tilbagesendelsesforordningens artikel 3, at medlemsstaterne indlæser indberetninger i SIS om tredjelandstatsborgere, som er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse. Dette med henblik på, at medlemsstaterne kan kontrollere, at afgørelsen om tilbagesendelsen bliver efterlevet, og på at støtte håndhævelsen af en afgørelse om tilbagesendelse.

Indberetning i SIS efter artikel 3 skal ske straks efter, at en tilbagesendelsesafgørelse er truffet. Hvis tilbagesendelsesafgørelsen vedrører en tredjelandstatsborger, som er frihedsberøvet, indtil udsendelsen gennemføres, eller hvis afgørelsen om tilbagesendelse træffes på en medlemsstats ydre grænse og fuldbyrdes omgående, kan indberetning i SIS undlades.

Fristen for frivillig udrejse samt en eventuel suspendering eller udsættelse af håndhævelsen af afgørelsen registreres omgående i indberetningen.

De kategorier af oplysninger, som en indberetning om tilbagesendelse må indeholde, fremgår af forordningens artikel 4.

Det følger af artikel 5 i forordningen, at udveksling af supplerende oplysninger om tredjelandstatsborgere, som er omfattet af indberetninger om tilbagesendelse, sikres af det udpegede SIRENE-kontor. Det følger herudover af præambelbetragtning nr. 12, at udveksling af supplerende oplysninger altid bør foretages via det netværk af kontorer, der betegnes SIRENE-kontorerne, og som fungerer som kontaktpunkt.

Det følger af SIS-tilbagesendelsesforordningens artikel 6, at den fuldbyrdende medlemsstat i tilfælde af et hit (et match) på en indberetning om tilbagesendelse vedrørende en tredjelandstatsborger, som søger at udrejse via en medlemsstats ydre grænser, informerer den indberettende medlemsstat herom ved udveksling af supplerende oplysninger (bekræfte tilbagesendelsen), som f.eks. sted og tidspunkt for kontrollen. Den indberettende medlemsstat skal straks efter modtagelsen af bekræftelsen slette indberetningen om tilbagesendelse og, hvis det er relevant, straks indlæse en nægtelse af indrejse og ophold i henhold til artikel 24, stk. 1, litra b, i SIS-forordningen.

Sker udrejsen via den indberettende medlemsstats egen ydre grænse, sendes bekræftelsen af tilbagesendelse til den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med nationale procedurer.

Det følger af SIS-tilbagesendelsesforordningens artikel 7,

stk. 2, at der, med forbehold for proceduren omhandlet i artikel 6, stk. 1 (om hit ved de ydre grænser ved udrejse), artikel 8 (om hit ved de ydre grænser ved indrejse) og artikel 12 (om konsultation i tilfælde af hit vedrørende en tredjelandsskatsborger, der er indehaver af en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt visum til længerevarende ophold), og i tilfælde af hit på en indberetning om tilbagesendelse, skal ske udveksling af supplerende oplysninger med henblik på at afgøre, hvilke foranstaltninger der skal træffes.

Opstår der et hit på en indberetning om tilbagesendelse vedrørende en tredjelandsskatsborger, som indrejser på medlemsstaternes område via en medlemsstats ydre grænser, følger det af forordningens artikel 8, at hvor en afgørelse om tilbagesendelse er ledsaget af et indrejseforbud, skal medlemsstaten underrette den indberettende medlemsstat herom omgående. Derefter sletter den indberettende medlemsstat omgående indberetningen om tilbagesendelse og indlæser en indberetning om nægtelse af indrejse og ophold i medfør af SIS-forordningen.

Er tilbagesendelsesafgørelsen ikke ledsaget af et indrejseforbud, underretter medlemsstaten den indberettende medlemsstat herom omgående med henblik på, at den indberettende medlemsstat straks sletter indberetningen om tilbagesendelse.

Det fremgår af artiklerne 9-12 i SIS-tilbagesendelsesforordningen, at medlemsstaterne konsulterer hinanden ved udveksling af supplerende oplysninger i en række situationer.

Konsultationsproceduren i forordningens artikel 9 vedrører de tilfælde, hvor en medlemsstat overvejer at meddele eller forlænge en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold til en tredjelandsskatsborger, der er genstand for en indberetning om tilbagesendelse, der er indlæst af en anden medlemsstat.

Den medlemsstat, der har meddelt eller ønsker at meddele opholdstilladelse eller visum til længerevarende ophold til en tredjelandsskatsborger, som er genstand for en indberetning om tilbagesendelsesafgørelse ledsaget af et indrejseforbud, skal ifølge SIS-tilbagesendelsesforordningens artikel 9, stk. 1, konsultere den medlemsstat, der har indberettet tredjelandsskatsborgeren i SIS. Det er den udstedende medlemsstat, der træffer beslutning om, hvorvidt indberetningen skal opretholdes, eller om den skal tilsidesættes efter konsultation af den indberettende medlemsstat.

Den medlemsstat, der skal besvare konsultationen, har en svarfrist på 10 kalenderdage. Såfremt opholdstilladelse eller visum til længerevarende ophold bevares, eller der meddeles opholdstilladelse eller visum til længerevarende ophold til en tredjelandsskatsborger, der er indberettet i SIS, skal indberetningen om tilbagesendelse slettes.

Såfremt tilbagesendelsesafgørelsen ikke er ledsaget af et indrejseforbud, underretter den udstedende medlemsstat ifølge SIS-tilbagesendelsesforordningens artikel 9, stk. 2, straks den indberettende medlemsstat om, at den har til hen-

sigt at meddele eller har meddelt opholdstilladelse eller visum til længerevarende ophold, hvorefter den indberettende medlemsstat straks sletter indberetningen om tilbagesendelse.

Af forordningens artikel 10 fremgår videre reglerne om konsultationsproceduren i de tilfælde, hvor en medlemsstat har truffet afgørelse om tilbagesendelse og overvejer at indlæse en indberetning om tilbagesendelse i SIS vedrørende en tredjelandsskatsborger, som er indehaver af en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt visum til længerevarende ophold, som er udstedt af en anden medlemsstat.

Den indberettende medlemsstat skal underrette den medlemsstat, der har meddelt opholdstilladelse eller visum til længerevarende ophold til tredjelandsskatsborgeren, om tilbagesendelsesafgørelsen. Den medlemsstat, der har meddelt opholdstilladelse eller visum til længerevarende ophold, beslutter, hvorvidt opholdsgrundlaget skal bevares. Den udstedende medlemsstat har en svarfrist på 14 kalenderdage efter anmodningens modtagelse. Såfremt opholdsgrundlaget fastholdes, indlæser den medlemsstat, der har truffet afgørelsen om tilbagesendelse, ikke indberetningen om tilbagesendelse.

Det følger af forordningens artikel 11, at hvis en medlemsstat har indlæst en indberetning om tilbagesendelse vedrørende en tredjelandsskatsborger, som er indehaver af en gyldig opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold udstedt af en anden medlemsstat, skal den indberettende medlemsstat iværksætte konsultationsproceduren. Den medlemsstat, der skal besvare konsultationen, har en svarfrist på 14 kalenderdage efter modtagelsen. Den medlemsstat, der har tildelt opholdsgrundlaget, beslutter, hvorvidt opholdsgrundlaget skal fastholdes. Såfremt opholdsgrundlaget fastholdes, skal indberetningen slettes omgående i SIS.

Af forordningens artikel 12 følger det, at hvis en medlemsstat får et hit på en indberetning om tilbagesendelse indlæst af en medlemsstat vedrørende en tredjelandsskatsborger, der har en gyldig opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold udstedt af en anden medlemsstat, underretter den fuldbyrdende medlemsstat den indberettende medlemsstat, som indleder konsultationsproceduren i artikel 11. Den indberettende medlemsstat underretter den fuldbyrdende medlemsstat om det endelige resultat af konsultationen.

Det følger af forordningens artikel 14, stk. 1, at foruden situationerne i artiklerne 6 og 8-12 slettes indberetninger om tilbagesendelse, når den afgørelse, der lå til grund for at indlæse indberetningen, er blevet trukket tilbage eller annulleret af den kompetente myndighed, ligesom der skal ske sletning, når den pågældende tredjelandsskatsborger kan påvise, at vedkommende har forladt medlemsstaternes område i overensstemmelse med den respektive afgørelse om tilbagesendelse.

Det følger af forordningens artikel 14, stk. 2, at indberetnin-

ger om tilbage-sendelse vedrørende en person, der har opnået statsborgerskab i en medlemsstat eller i enhver stat, hvis statsborgere har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, slettes, så snart den indberettende medlemsstat bliver klar over eller er blevet underrettet om, at vedkommende har opnået et sådant statsborgerskab.

Det følger af forordningens artikel 19, at i det omfang, der ikke er fastsat selvstændige bestemmelser om indlæsning, behandling og opdatering af indberetninger, bestemmelser om medlemsstaternes og eu-LISAs ansvarsområder, betingelserne vedrørende adgang til og undersøgelsesfristen for indberetninger, behandling af oplysninger, databeskyttelse, erstatningsansvar, overvågning og statistikker, finder SIS-forordningens bestemmelser herom anvendelse på oplysninger, der er indlæst og behandlet i SIS i overensstemmelse med SIS-tilbagesendelsesforordningen.

SIS-tilbagesendelsesforordningen finder anvendelse fra den dato, som EU-Kommissionen fastsætter, at SIS skal idriftsættes efter SIS-tilbagesendelsesforordningens artikel 20, jf. artikel 66, stk. 2, i SIS-forordningen. Det er forventningen, at systemet vil blive idriftsat den 7. marts 2023.

2.1.1.2. Udlændingeloven

Anvendelsen af SIS i Danmark er reguleret i bl.a. udlændingeloven, bekendtgørelse nr. 1206 af 23. august 2022 om udlændinges adgang her til landet (udlændingebekendtgørelsen) og bekendtgørelse nr. 1454 af 25. november 2022 om udlændinges adgang til Danmark på grundlag af visum (visumbekendtgørelsen).

Det fremgår af udlændingeloven, at en udlænding kan afvises ved indrejsen fra et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, at der, medmindre særlige grunde taler derfor, ikke kan gives opholdstilladelse, og at en opholdstilladelse altid kan inddrages, hvis en udlænding er indberettet i SIS, jf. udlændingelovens § 28, stk. 1, nr. 6, § 10, stk. 2, nr. 4, og § 19, stk. 4. Det følger af visumbekendtgørelsens § 8, stk. 2, nr. 6, at der meddeles afslag på en ansøgning om Schengenvisum, hvis udlændingen er indberettet i SIS, og det følger af udlændingebekendtgørelsens § 11, stk. 5, nr. 4, at der ikke kan ske indrejse til Danmark fra et land uden for Schengenområdet, hvis udlændingen er indberettet i SIS.

Det følger af udlændingelovens § 58 g, stk. 1, at udlændingemyndighederne indberetter en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, som uønsket til SIS II i en række tilfælde, herunder hvis udlændingen er meddelt indrejseforbud for mindst 6 år. Bestemmelsen fastsætter, i hvilket omfang en udlænding skal indberettes i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1987/2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) (herefter SIS II-forordningen).

Ifølge udlændingelovens § 58 g, stk. 2, kan udlændingemyndighederne indberette en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæ-

iske Union, som uønsket til SIS II, hvis udlændingen er omfattet af restriktive foranstaltninger i form af begrænsninger med hensyn til indrejse og gennemrejse besluttet af De Forenede Nationer eller Den Europæiske Union.

2.1.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

SIS-tilbagesendelsesforordningen gør det bl.a. obligatorisk at indberette tilbagesendelsesafgørelser – dvs. alle afgørelser, der indeholder en beslutning om udrejse, f.eks. afslag på en opholdstilladelse, inddragelse eller udvisning – i SIS. Forordningen oplister endvidere en række situationer, hvor medlemsstaterne skal slette indberetninger og foretage konsultationer ved at udveksle supplerende oplysninger med andre medlemsstater.

Det foreslås, at der til brug for i anvendelsen af forordningen i Danmark indsættes en ny bestemmelse i udlændingelovens § 58 g, stk. 3, om, at udlændingemyndighederne i medfør af SIS-tilbagesendelsesforordningen indberetter en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, til SIS, hvis udlændingen er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse.

Den foreslåede bestemmelse vil betyde, at en udlænding vil blive indberettet til SIS, hvis den pågældende er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse, eksempelvis inddragelse af en opholdstilladelse.

Det er forventningen, at opgaverne skal håndteres fra marts 2023, hvor det nye SIS idriftsættes i Danmark og de øvrige lande i Schengensamarbejdet.

Det er udlændingemyndighederne, som skal varetage indberetningsopgaverne i medfør af SIS-tilbagesendelsesforordningen. Opgaverne vil blive fordelt mellem flere forskellige udlændingemyndigheder således, at hver enkelt udlændingemyndighed varetager de opgaver, som følger af SIS-tilbagesendelsesforordningen, og som har afsæt i de sager, som myndigheden behandler. Træffer en udlændingemyndighed således afgørelse om tilbagesendelse af en tredjelandstatsborger, er det som udgangspunkt denne myndighed, som skal foretage indberetning af tilbagesendelsesafgørelsen i medfør af SIS-tilbagesendelsesforordningen.

Den foreslåede bestemmelse er en genindsættelse af den bestemmelse i udlændingelovens § 58 g, stk. 3, som blev indsat ved lov nr. 2623 af 28. december 2023, og som endnu ikke er sat i kraft af udlændinge- og integrationsministeren.

2.2. Bemyndigelse til at fastsætte regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at foretage indberetninger og til at forestå konsultationer efter SIS-tilbagesendelsesforordningen og SIS-forordningen

2.2.1. Gældende ret

2.2.1.1. SIS-tilbagesendelsesforordningen og SIS-forordningen

SIS-tilbagesendelsesforordningen og SIS-forordningen indeholder korte frister for, hvornår der skal ske indberetning i SIS og forstås konsultationer med andre medlemsstater herom.

Det fremgår eksempelvis af SIS-tilbagesendelsesforordningens artikel 3, stk. 1, at indberetningen om tilbagesendelse i SIS skal indlæses ”straks” efter, at afgørelsen om tilbagesendelse er truffet. Det fremgår tilsvarende af SIS-forordningens artikel 24, stk. 3, at en indberetning om nægtelse af indrejse og ophold skal få virkning i SIS, ”så snart” den pågældende tredjelandstatsborger har forladt medlemsstaternes område, eller så snart som muligt, hvis den indberettede medlemsstat har fået tydelige tegn på, at tredjelandstatsborgeren har forladt medlemsstaternes område.

Danmark har i juni 2020 af EU-Kommissionen fået oplyst, at der ved ”straks” og ”så snart” skal forstås så hurtigt som muligt og så vidt muligt inden for 12 timer.

Det følger endvidere af artikel 11, stk. 1, i SIS-tilbagesendelsesforordningen, at hvis det viser sig, at en medlemsstat har indlæst en indberetning om tilbagesendelse vedrørende en tredjelandstatsborger, som er indehaver af en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt visum til længerevarende ophold, som er udstedt af en anden medlemsstat, kan medlemsstaten beslutte at trække afgørelsen om tilbagesendelse tilbage. I tilfælde af en sådan tilbagetrækning skal indberetningen om tilbagesendelse slettes ”omgående”.

Danmark har i juni 2020 af EU-Kommissionen fået oplyst, at der ved ”omgående” skal forstås med det samme.

2.2.1.2. Udlændingeloven

Det følger af udlændingelovens § 58 g, stk. 1, at udlændingemyndighederne indberetter en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, som uønsket til SIS II i en række tilfælde, herunder hvis udlændingen er meddelt indrejseforbud for mindst 6 år.

Ifølge udlændingelovens § 58 h, stk. 1, forestår Udlændingestyrelsen, Styrelsen for International Rekruttering og Integration og Udenrigsministeriet konsultationer med myndighederne i et andet Schengenland i medfør af Schengenkonventionens artikel 25.

Det følger af udlændingelovens § 58 h, stk. 2, at finder Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for International Rekruttering og Integration eller Udenrigsministeriet efter de i stk. 1 nævnte konsultationer, at en i medfør af § 58 g indberettet udlænding bør slettes som uønsket i SIS II, sletter rigspolitichefen den pågældende i SIS II.

2.2.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Fristerne i SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen forudsætter som nævnt døgnbemanding i det kontor, der skal varetage opgaverne. Det er forventningen, at hovedparten af opgaverne kan håndteres inden for almindelig kontortid, men at der også uden for almindelig kontortid vil skulle varetages opgaver for at kunne leve op til de forpligtelser, som Danmark er bundet af.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har overvejet forskellige modeller for, hvordan opgaverne mest hensigtsmæssigt varetages af udlændingemyndighederne, herunder særligt uden for almindelig kontortid, hvor myndighederne i det væsentlige ikke er bemandet. På den ene side er der behov for, at opgaverne varetages af de myndigheder, der fagligt er mest kvalificerede til at varetage opgaven, herunder har direkte adgang til de fulde oplysninger i sagsbehandlingssystemet, og på den anden side er der behov for, at opgavevaretagelsen sker på en sådan måde, som ikke er uforholdsmæssigt ressourcetung. Udlændinge- og Integrationsministeriet har fundet, at den mest hensigtsmæssige opgavevaretagelse sker ved, at myndighederne kan bistå hinanden i forhold til indberetnings- og konsultationsopgaverne i SIS.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har vurderet, at det er nødvendigt, at varetagelsen af opgaverne i SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen, af hensyn til smidig samt fagligt og ressourcemæssigt forsvarlig opgavevaretagelse, kan samles, således at én eller flere udlændingemyndigheder kan varetage opgaverne for én eller flere andre udlændingemyndigheder, herunder navnlig uden for almindelig kontortid.

Det kan ikke udelukkes, at der også vil være andre situationer, hvor opgavevaretagelsen mest hensigtsmæssigt sker hos en anden myndighed, end den, som har truffet afgørelsen om tilbagesendelse eller som har udsendt den pågældende tredjelandstatsborger fra medlemsstaternes område.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at hverken SIS-forordningen eller SIS-tilbagesendelsesforordningen er til hinder for, at udlændingemyndighederne varetager opgaver på hinandens vegne.

Det er besluttet, at Udlændingestyrelsen – i hvert fald i en periode – skal varetage indberetninger og konsultationsopgaver uden for almindelig kontortid, hvor de øvrige styrelser m.v. i det væsentlige ikke er bemandet. Der er således tale om en delegation af opgavevaretagelsen i dette tidsrum.

Udlændingemyndighederne har i Udlændingeinformationsportalen (UIP), der indeholder personoplysninger om udlændinge, om udlændinges ophold og om indkvartering og modtagelse af ydelser her i landet samt oplysninger om modtagelse af hjælp til repatriering, og i udlændingemyndighedernes sagsbehandlingssystem adgang til oplysninger på tværs af myndighederne. Af UIP og sagsbehandlingssystemet fremgår bl.a., hvilken myndighed der har truffet afgørelse m.v. samt grundlæggende personoplysninger såsom

navn og fødselsdato. Den enkelte udlændingemyndighed har dog ikke adgang til selve afgørelsen, herunder begrundelsen eller de øvrige akter, som er indgået i sager hos andre udlændingemyndigheder m.v.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder, at de oplysninger, som udlændingemyndighederne har adgang til ikke vil være tilstrækkelige til at varetage opgaverne forbundet med SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen for de øvrige udlændingemyndigheder.

Det skal i forbindelse med håndteringen af opgaverne være muligt at kunne tilgå en afgørelse og eventuelle sagsakter i andre udlændingemyndigheders sagsbehandlingssystemer, hvilket udlændingemyndighederne som nævnt på nuværende tidspunkt ikke kan. For at kunne varetage opgaverne, som følger af SIS-forordningerne, på de øvrige udlændingemyndigheders vegne, er der således behov for at foretage direkte søgninger i andre myndigheders afgørelser og eventuelt sagsakter. En sådan søgning er efter databeskyttelsesreglerne en behandling af personoplysninger.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at der ikke på nuværende tidspunkt i national ret, herunder i udlændingeloven, forvaltningsloven eller i EU-lovgivningen er hjemmel til, at udlændingemyndighederne kan foretage behandlinger af personoplysninger, som stammer fra de øvrige udlændingemyndigheders sager, i forbindelse med varetagelsen af opgaver efter SIS-tilbagesendelsesforordningen eller SIS-forordningen.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder derfor, at der bør indføres hjemmel til, at udlændingemyndighederne kan foretage den nødvendige behandling af personoplysninger i forbindelse med indberetninger og konsultationer i medfør af SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har i den forbindelse vurderet, at det er hensigtsmæssigt, at udlændinge- og integrationsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at indberette og foretage konsultationer i medfør af både SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne. Det giver mulighed for at tilpasse opgavevaretagelsen i overensstemmelse med eventuelle organisationsændringer hos udlændingemyndighederne eller ændringer i opgavernes karakter eller omfang.

Det foreslås på den baggrund, at udlændinge- og integrationsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at indberette i SIS og forestå konsultationer med andre medlemsstater i medfør af SIS-tilbagesendelsesforordningen og SIS-forordningen, herunder på hinandens vegne.

De foreslåede bestemmelser vil medføre, at indberetning i SIS og konsultationer med andre medlemsstater, som foretages i medfør af SIS-forordningen eller SIS-tilbagesendelsesforordningen, kan delegeres mellem udlændingemyndighederne, herunder uden for almindelig kontortid.

De foreslåede bestemmelser vil desuden medføre, at udlændingemyndighederne, når en sådan delegation er fastsat af udlændinge- og integrationsministeren, kan få adgang til de sager, herunder de konkrete sagsakter, som danner grundlag for indberetningerne og konsultationerne, uanset at sagerne hører under en anden udlændingemyndighed.

Det bemærkes, at der ved lov nr. 2623 af 28. december 2021 blev indsat en tilsvarende bemyndigelse til at fastsætte regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at indberette i SIS og forestå konsultationer med andre medlemsstater i udlændingeloven. Ændringen, der endnu ikke er trådt i kraft, omfatter imidlertid ikke SIS-forordningen. Den foreslåede ændring omfatter udlændinge- og integrationsministerens bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at indberette i SIS og forestå konsultationer efter både SIS-tilbagesendelsesforordningen og SIS-forordningen.

3. Forholdet til databeskyttelsesreglerne

Det følger af § 28, stk. 1, 1. pkt., i forvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014, som ændret ved lov nr. 503 af 23. maj 2018 om ændring af lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger, lov om massemediers informationsdatabaser og forskellige andre love (Konsekvensændringer som følge af databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen samt medieansvarslovens anvendelse på offentligt tilgængelige informationsdatabaser m.v.), at for manuel videregivelse af oplysninger om enkeltpersoner (personoplysninger) til en anden forvaltningsmyndighed gælder reglerne i databeskyttelseslovens §§ 6-8 og 10 og § 11, stk. 1, og i artikel 5, stk. 1, litra a-c, artikel 6, artikel 7, stk. 3, 1. og 2. pkt., artikel 9 og 10 og artikel 77, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen, jf. § 2, stk. 1, i lov nr. 429 af 31. maj 2000 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven).

Det fremgår af forvaltningslovens § 28, stk. 1, 2. pkt., at for videregivelse af personoplysninger til en anden forvaltningsmyndighed, der helt eller delvis foretages ved hjælp af automatisk databehandling, finder reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven anvendelse, medmindre videregivelsen er reguleret af lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger.

Det fremgår af forvaltningslovens § 31, stk. 1, at i det omfang en forvaltningsmyndighed er berettiget til at videregive en oplysning, skal myndigheden på begæring af en anden forvaltningsmyndighed videregive oplysningen, hvis den er af betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, som myndigheden skal træffe.

Det følger af udlændingelovens § 44 a, stk. 2, at Udlændingestyrelsen administrerer Udlændingelinformationsportalen (UIP), der indeholder personoplysninger om udlændinge, oplysninger om udlændinges ophold og oplysninger om ind-

kvartering og modtagelse af ydelser her i landet samt oplysninger om modtagelse af hjælp til repatriering. Udlændingestyrelsen kan give andre myndigheder og private organisationer adgang til UIP, i det omfang adgangen er nødvendig for varetagelsen af myndighedens eller organisationens opgaver efter udlændingeloven, integrationsloven eller anden lovgivning.

Ifølge udlændingelovens § 44 a, stk. 3, kan myndigheder og private organisationer, der har adgang til UIP, uden udlændingens samtykke indhente de oplysninger i UIP, som er nødvendige for udførelsen af myndighedens eller organisationens virksomhed eller er påkrævet for en afgørelse, som myndigheden eller organisationen skal træffe efter udlændingeloven, integrationsloven eller anden lovgivning.

Udlændingemyndighederne har således i UIP adgang til oplysninger på tværs af myndighederne, hvoraf det bl.a. fremgår, hvilken myndighed der har truffet afgørelse, med hvilken hjemmel der er truffet afgørelse og afgørelsens udfald, ligesom der fremgår grundlæggende personoplysninger såsom navn og fødselsdato.

Sådanne oplysninger fremgår endvidere af udlændingemyndighedernes sagsbehandlingssystem.

Udlændingelovens kapitel 8 a omhandler videregivelse af oplysninger i medfør af reglerne i Dublinforordningen, Schengenkonventionen, VIS-forordningen og Eurodac-forordningen m.v., og kapitlet indeholder herudover regler om indberetning af udlændinge i SIS m.v.

Ifølge § 20, stk. 1, i lov nr. 982 af 26. maj 2021 om hjemrejse for udlændinge uden lovligt ophold (hjemrejseloven) videregiver Udlændingestyrelsen, Styrelsen for International Rekruttering og Integration, Udlændinge- og Integrationsministeriet, domstolene, Udlændingenævnet eller Flygtningenævnet uden udlændingens samtykke alle akter, der er indgået i en sag om opholdstilladelse, til Hjemrejsestyrelsen, når der er meddelt afslag på opholdstilladelse, eller når udlændingen frafalder ansøgningen herom, jf. dog udlændingelovens § 45 b, til brug for behandlingen af en sag om udsendelse af en udlænding.

Databeskyttelsesloven supplerer og gennemfører databeskyttelsesforordningen, jf. databeskyttelseslovens § 1, stk. 1. Loven og forordningen gælder for behandling af personoplysninger, der helt eller delvist foretages ved hjælp af automatisk databehandling. Videregivelse og indhentelse af oplysninger om fysiske personer til og fra en anden offentlig myndighed er en behandling af personoplysninger, der er omfattet af disse regler.

Behandling af personoplysninger er reguleret af databeskyttelsesforordningen, hvoraf det fremgår, at både registrering, søgning, brug og videregivelse ifølge artikel 4, nr. 2, udgør en behandling af personoplysninger.

Databeskyttelsesforordningens artikel 5 fastlægger en række grundlæggende behandlingsprincipper, der skal være opfyldt

ved behandling af personoplysninger. Det følger af artikel 5, stk. 1, bl.a., at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede (litra a), indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål (litra b), være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles (litra c), og oplysninger skal endvidere opbevares på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt til de formål, hvortil de pågældende personoplysninger behandles (litra d).

Databeskyttelsesforordningens artikel 6 fastlægger mulighederne for at behandle almindelige personoplysninger. Det fremgår af artikel 6, stk. 1, at behandling af personoplysninger må finde sted, hvis mindst én af betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a-f, er opfyldt. Det er bl.a. tilfældet, hvis den registrerede har givet samtykke til behandling af sine personoplysninger til et eller flere specifikke formål, jf. artikel 6, stk. 1, litra a, behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. artikel 6, stk. 1, litra c, eller behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. artikel 6, stk. 1, litra e. Efter artikel 6, stk. 1, litra e, som vedrører almindelige personoplysninger, er behandling af personoplysninger kun lovlig, hvis og i det omfang behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Det følger endvidere af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2, at medlemsstaterne kan opretholde eller indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af databeskyttelsesforordningens bestemmelser om behandling med henblik på overholdelse af artikel 6, stk. 1, litra c og e, ved at fastsætte mere præcist specifikke krav til behandling og andre foranstaltninger for at sikre lovlig og rimelig behandling.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, bl.a., at grundlaget for behandling i henhold til stk. 1, litra c og e, skal fremgå af EU-retten eller af medlemsstaternes nationale ret, som den dataansvarlige er underlagt. Formålet med behandlingen skal være fastlagt i dette retsgrundlag, eller for så vidt angår den behandling, der er omhandlet i stk. 1, litra e, være nødvendig for udførelsen af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt. Dette retsgrundlag kan indeholde specifikke bestemmelser med henblik på at tilpasse anvendelsen af bestemmelserne i databeskyttelsesforordningen, herunder de generelle betingelser for lovlighed af den dataansvarliges behandling, hvilke typer oplysninger der skal behandles, berørte registrerede, hvilke enheder personoplysninger må videregives til og formålet hermed, formålsbegrænsninger, op-

bevaringsperioder, behandlingsaktiviteter samt behandlingsprocedurer. Det fremgår endvidere af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, at EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret skal opfylde et formål i samfundets interesse og stå i rimeligt forhold til det legitime formål, der forfølges. Der gælder således et proportionalitetsprincip.

Efter databeskyttelsesforordningens artikel 26 foreligger der fælles dataansvar, hvis to eller flere dataansvarlige i fællesskab fastlægger formålene med og hjælpemidlerne til behandling. I tilfælde af fælles dataansvar, indeholder artikel 26, stk. 2, en udtrykkelig forpligtelse for de dataansvarlige til at fastsætte en ordning, der fastsætter deres respektive roller, ansvar og forhold til de registrerede.

Udlændingemyndighedernes varetagelse af opgaver efter SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordning på hinandens vegne vil indebære en behandling af oplysninger ved udveksling mellem myndighederne af personoplysninger, der er omfattet af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder almindelige oplysninger, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at databehandling efter både SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen vil være lovlige efter databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, som en behandling, der er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, såfremt der, i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, litra b, skabes en hjemmel i dansk lovgivning hertil.

De foreslåede ændringer vil indebære, at indberetningerne og konsultationerne i medfør af de administrative forskrifter, som fastsættes i medfør af bemyndigelsesbestemmelserne, vil være en del af offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt. Det vil indebære, at hjemlen til at behandle oplysningerne til brug for dette vil følge af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har endvidere vurderet, at der efter omstændighederne kan blive tale om videregivelse af personoplysninger mellem udlændingemyndigheder i form af følsomme oplysninger, jf. artikel 9 i databeskyttelsesforordningen, f.eks. visse oplysninger som fremgår af sagsakterne på en udlændingesag, såsom helbredsoplysninger og biometriske data.

Udlændinge- og Integrationsministeriet vurderer, at denne behandling kan anses for at være nødvendig af hensyn til væsentlige samfundsinteresser, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra g, idet der er tale om, at de pågældende oplysninger skal deles med en anden myndighed, for at den pågældende myndighed er i stand til at løse de opgaver i relation til indberetning og konsultation efter SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen, som den pågældende myndighed er pålagt efter national ret.

Det bemærkes, at der hos myndighederne skal fastsættes passende og i visse tilfælde specifikke foranstaltninger i forhold til den registrerede i forhold til behandling, herunder videregivelse, af følsomme oplysninger. Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærker i den forbindelse, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, er omfattet af en lovbestemt tavshedspligt, jf. forvaltningslovens § 27. Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærker endvidere, at de omhandlede myndigheder, herunder Udlændingestyrelsen, Styrelsen for International Rekruttering og Integration, Hjemrejsestyrelsen, Udlændingenævnet og Flygtningenævnet, uanset den nærmere fordeling af opgaver under alle omstændigheder vil skulle overholde de generelle principper for behandling af personoplysninger, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har endvidere vurderet, at der efter omstændighederne kan blive tale om videregivelse af personoplysninger mellem forvaltningsmyndigheder i form af oplysninger om strafbare forhold, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 10. Det er vurderingen, at der er hjemmel i forordningens artikel 10, 1. pkt., til at videregive oplysninger om strafbare forhold, f.eks. strafdomme som anført i bestemmelsens ordlyd, som den udlændingemyndighed, som varetager opgaverne efter SIS-forordningen eller SIS-tilbagesendelsesforordningen vil have adgang til i forbindelse med besvarelse af en konsultation fra en anden medlemsstat. Der er herved lagt vægt på, at behandlingen af personoplysningerne ved lovforslagets vedtagelse får hjemmel i national ret, som giver passende garantier for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, jf. ovenfor.

Der er endvidere lagt vægt på, at videregivelse efter databeskyttelseslovens § 8, stk. 2, 2. pkt., nr. 3, kan ske, hvis videregivelsen er nødvendig for udførelsen af en myndigheds virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe, og at videregivelsen fra en udlændingemyndighed til en anden udlændingemyndighed i en sag er nødvendig for udførelsen af de opgaver efter SIS-forordningen eller SIS-tilbagesendelsesforordningen, som det påhviler udlændingemyndighederne at varetage på hinandens vegne.

Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærker, at en ordning, hvorefter myndighederne kan foretage behandlinger af personoplysninger i hinandens systemer kan medføre, at myndighederne ifalder fælles dataansvar, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 26, og at dette kan give anledning til databeskyttelsesretlige overvejelser. Disse overvejelser vil blive håndteret i samarbejde mellem udlændingemyndighederne i forbindelse med den endelige tilrettelæggelse af opgavevaretagelsen.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslagets elementer om udlændingemyndighedernes registrerings- og konsultationsopgaver efter SIS-forordningen

og SIS-tilbagesendelsesforordningen vil ikke i sig selv medføre nettoøkonomiske konsekvenser for det offentlige, da lovforslaget alene tilvejebringer den nødvendige hjemmel til, at en udlændingemyndighed kan foretage registrerings- og konsultationsopgaver efter SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen på vegne af en anden udlændingemyndighed. Anvendelsen af hjemlen vil skulle ske via udstedelse af en bekendtgørelse, der vil indeholde nærmere regler om tilrettelæggelsen af opgaverne i udlændingemyndighederne, herunder spørgsmål om kompetenceforholdet.

Udlændingemyndighedernes mulighed for at bistå hinanden i forhold til indberetnings- og konsultationsopgaver i SIS understøtter, at myndighederne kan organisere sagsbehandlingen effektivt.

Udlændinge- og Integrationsministeriet vurderer, at lovforslaget overholder de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning. Udlændinge- og Integrationsministeriet vil i forbindelse med anvendelse af den forslåede hjemmel sikre, at kun relevante medarbejdere har adgang til sager fra en anden udlændingemyndighed, jf. princip 5 for digitaliseringsklar lovgivning: Tryk og sikker datahåndtering. Der vil endvidere være behørig oplæring af medarbejdere, som skal bistå en anden udlændingemyndighed i forhold til indberetnings- og konsultationsopgaver i SIS, jf. princip 7 for digitaliseringsklar lovgivning: Forebygger snyd og fejl.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget har bl.a. til formål at gøre det muligt for udlændingemyndighederne at varetage opgaverne efter SIS-tilbagesendelsesforordningen og SIS-forordningen, herunder på hinandens vegne.

SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen er omfattet af Danmarks forbehold vedrørende retlige og indre anliggender (retsforbeholdet), men udgør en udbygning af Schengenreglerne, hvorfor Danmark har truffet afgørelse om at gennemføre forordningen i dansk ret. Derved er der skabt en mellemstatslig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater og associerede Schengenlande, der er bundet af forordningen.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 17. januar 2023 til den 14. februar 2023 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, 3F Privat Service, Hotel og Restauration (3F PSHR), Advokatrådet (Advokatsamfundet), Amnesty Nu, Amnesty International, Asylret, Bedsteforældre for Asyl, Børnerådet, Børns vilkår, Centralorganisationernes Fællesudvalg CFU, Danes Worldwide, Danmarks Biblioteksforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Flygtningehjælp Ungdom (DFUNK), Dansk Socialrådgiverforening, Danske Advokater, Danske Rederier, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Europabevægelse, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Den Katolske Kirke i Danmark, Det Kriminalpræventive Råd, DIGNITY – Dansk Institut Mod Tortur, Finansrådet, Flygtningenævnet, Folkehøjskolerne Forening i Danmark, Folketingets Ombudsmand, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Færøernes Landsstyre, HK/Danmark, Indvandrermedicinsk klinik, Odense Universitetshospital, Indvandreradgivningen, Institut for Menneskerettigheder, International Organization for Migration (IOM), Kirkernes Integrationstjeneste, KL – Kommunernes Landsforening, Knud Vilby (på vegne af Fredsfonden), Kvindefredsligaen, Københavns Byret, Landsforeningen Adoption & Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen ”Et barn To forældre”, Landsorganisation af kvindekrisecentre (LOKK), Mellempfolkeligt Samvirke, Mino Danmark, Naalakkersuisut (Grønlands Selvstyre), Plums Fond for fred, økologi og bæredygtighed (tidl. Fredsfonden), PRO-vest, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, RED Rådgivning, Red Barnet, Reden Stop Kvindehandel, Refugees Welcome, Retspolitisk Forening, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Røde Kors, Rådet for Etniske Minoriteter, Samarbejdsgruppen om Børnekonventionen, Samtlige byretter, SOS Racisme, Udlændingenævnet, UNHCR (Regional Representation for Northern Europe), United Nations Childrens Fund (UNICEF), Ægteskab uden grænser, Ældresagen og Aarhus Kommune - Socialforvaltningen.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter

	ter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	(hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ændring af reglerne om indberetning i og konsultation om indberetninger i Schengeninformationssystemet (SIS) med henblik på, at udlændingemyndighederne kan foretage indberetning til SIS i medfør af SIS-tilbagesendelsesforordningen og for at sikre, at udlændingemyndighederne kan leve op til de frister for indberetning i og konsultation om indberetninger i SIS, som følger af det nye forordningsgrundlag for SIS. SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen er omfattet af Danmarks forbehold vedrørende retlige og indre anliggender (retsforbeholdet), men udgør en udbygning af Schengenreglerne, hvorfor Danmark har truffet afgørelse om at gennemføre forordningen i dansk ret. Derved er der skabt en mellemstatslig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater og associerede Schengenlande, der er bundet af forordningen.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af udlændingelovens § 58 g, stk. 1, at en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, indberettes som uønsket til Schengeninformationssystemet i en række nærmere angivne tilfælde.

Det følger af udlændingelovens § 58 g, stk. 2, at udlændin-

gemyndighederne kan indberette en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, som uønsket til Schengeninformationssystemet, hvis udlændingen er omfattet af restriktive foranstaltninger i form af begrænsninger med hensyn til indrejse og gennemrejse besluttet af De Forenede Nationer eller Den Europæiske Union.

Det foreslås, at der i udlændingelovens § 58 g, stk. 3, indsættes en bestemmelse om, at udlændingemyndighederne i medfør af SIS-tilbagesendelsesforordningen indberetter en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, til SIS, hvis

udlændingen er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en tredjelandstatsborger i medfør af SIS-tilbagesendelsesforordningen vil blive indberettet til SIS, hvis den pågældende er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse.

Det følger af SIS-tilbagesendelsesforordningens artikel 3, stk. 1, at medlemsstaterne indlæser indberetninger om tilbagesendelse i SIS om tredjelandstatsborgere, der er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse, med henblik på at kontrollere, at forpligtelsen til at vende tilbage er blevet overholdt, og at støtte håndhævelsen af afgørelsen om tilbagesendelse. En sådan indberetning skal indlæses straks efter, at afgørelsen om tilbagesendelse er truffet.

En indberetning om tilbagesendelse kan efter artikel 3, stk. 2, undlades, når en afgørelse om tilbagesendelse vedrører en tredjelandstatsborger, der er frihedsberøvet, men den pågældende venter på at blive udsendt. Hvis den pågældende løslades uden at blive udsendt, indlæses indberetningen om tilbagesendelse straks. Det følger af artikel 3, stk. 3, at det kan undlades at indlæse en indberetning om tilbagesendelse, når afgørelsen er truffet ved en medlemsstats ydre grænse, og afgørelsen omgående er blevet fuldbyrdet. Det følger af artikel 3, stk. 4 og 5, at fristen for frivillig udrejse, enhver forlængelse af denne frist samt enhver suspendering eller udsættelse af håndhævelsen af afgørelsen om tilbagesendelse skal registreres i indberetningen om tilbagesendelse. Udsættelse af håndhævelsen kan bl.a. bero på indgivelse af en klage. Udlændingemyndighederne indberetter, jf. nedenfor, udlændinge, der er genstand for en tilbagesendelsesafgørelse, i SIS.

Den foreslåede bestemmelse er en genindsættelse af den bestemmelse i udlændingelovens § 58 g, stk. 3, der blev indsat ved lov nr. 2623 af 28. december 2021, som foreslås ophævet i § 2.

For at udlændingemyndighederne kan overholde de frister, der fremgår af SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen, er det nødvendigt, at udlændingemyndighederne har kompetence til at kunne indberette i SIS, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne.

Det foreslås derfor, at der i udlændingelovens § 58 g, stk. 4, indsættes bestemmelse om, at udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at indberette efter stk. 1-3, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne.

Den foreslåede ændring vil indebære, at udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at indberette efter både SIS-forordningen, jf. udlændingelovens § 58 g, stk. 1-2, og SIS-tilbagesendelsesforordningen, jf. den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 58 g, stk. 3, herunder på en anden myndigheds vegne.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at indberetning i SIS, som foretages i medfør af SIS-forordningen eller SIS-tilbagesendelsesforordningen, kan delegeres mellem udlændingemyndighederne, herunder uden for almindelig kontortid. Én eller flere udlændingemyndigheder vil således kunne foretage indberetninger af udlændinge i SIS på én eller flere udlændingemyndigheders vegne.

Den foreslåede bestemmelse vil desuden medføre, at udlændingemyndighederne, når en sådan delegation er fastsat af udlændinge- og integrationsministeren, kan få adgang til de sager, herunder de konkrete sagsakter, som danner grundlag for indberetningerne og konsultationerne, uanset at sagerne hører under en anden udlændingemyndighed.

Det er forventningen, at der med hjemmel i den foreslåede bestemmelse vil blive udstedt en bekendtgørelse, hvorefter Udlændingestyrelsen – i hvert fald i en periode – får kompetence til at foretage indberetninger efter SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen på de øvrige udlændingemyndigheders vegne uden for almindelig kontortid, hvor de øvrige myndigheder i det væsentlige ikke er bemandede. Inden for almindelig kontortid vil Udlændingestyrelsen, Styrelsen for International Rekruttering og Integration og Hjemrejsestyrelsen, herunder Flygtningenævnet og Udlændingenævnet, som udgangspunkt skulle foretage indberetningerne på egne vegne. Således kan udlændingemyndighederne overholde de frister, som er indeholdt i SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen med henblik på indberetning i SIS.

Det er endvidere forventningen, at det vil blive fastlagt i bekendtgørelsen, at Udlændingestyrelsen – i hvert fald for en periode – på alle tidspunkter af døgnet vil skulle foretage de nødvendige indberetninger mv. på vegne af Udlændinge- og Integrationsministeriets departement.

Bekendtgørelsen vil endvidere i relevant omfang indeholde nærmere regler om anvendelsen af bestemmelserne i databeskyttelsesforordningen, herunder de generelle betingelser for lovlighed af den dataansvarliges behandling.

Der vil kunne ske ændringer i opgavefordelingen mellem udlændingemyndighederne, eksempelvis hvis der sker organisationsændringer hos udlændingemyndighederne eller ændringer i opgavernes karakter eller omfang.

Den foreslåede bestemmelse er en genindsættelse af den bestemmelse i udlændingelovens § 58 g, stk. 4, der blev indsat ved lov nr. 2623 af 28. december 2021 med den ændring, at ministerens bemyndigelse kommer til at omfatte indberetning efter stk. 1-3, i stedet for blot stk. 3.

Til nr. 2

Det følger af udlændingelovens § 58 h, stk. 1, at udlændingemyndighederne forestår konsultationer med myndighederne i et andet Schengenland i medfør af Schengenkonventionens artikel 25.

Det følger endvidere af udlændingelovens § 58 h, stk. 2, at finder udlændingemyndighederne efter de i stk. 1 nævnte konsultationer, at en i medfør af udlændingelovens § 58 g indberettet udlænding bør slettes som uønsket i SIS II, sletter Rigspolitichefen den pågældende i SIS II.

Det foreslås, at der i udlændingelovens § 58 h indsættes som *stk. 3*, at udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at forestå konsultationer efter stk. 1, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne.

SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen gør det obligatorisk at indberette indrejseforbud og afgørelser om tilbagesendelse i SIS. Forordningerne fastsætter betingelserne og procedurerne for indlæsning og behandling af indberetninger i SIS vedrørende tredjelandstatsborgere og for udvekslingen af supplerende og uddybende oplysninger (konsultation med andre medlemsstater). Forordningerne fastsætter endvidere korte frister i forbindelse med indberetninger og konsultationer.

For at udlændingemyndighederne kan overholde forordningernes frister, er det nødvendigt, at udlændingemyndighederne kan bistå hinanden ved at forestå konsultationer på en anden hinandens vegne.

Den foreslåede ændring vil indebære, at udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at forestå konsultationer i medfør af udlændingelovens § 58 h, stk. 1, efter SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen, herunder på en anden myndigheds vegne.

Det er forventningen, at der med hjemmel i den foreslåede bestemmelse vil blive udstedt en bekendtgørelse, hvorefter Udlændingestyrelsen – i hvert fald i en periode – får kompetence til at foretage konsultationer på de øvrige udlændingemyndigheds vegne uden for almindelig kontortid, hvor de øvrige myndigheder i det væsentlige ikke er bemandet. Inden for almindelig kontortid vil Udlændingestyrelsen, Styrelsen for International Rekruttering og Integration og Hjemrejsestyrelsen, herunder Flygtningenævnet og Udlændingenævnet, som udgangspunkt skulle foretage konsultationer på egne vegne.

Det er endvidere forventningen, at det vil blive fastlagt i bekendtgørelsen, at Udlændingestyrelsen – i hvert fald for en periode – på alle tidspunkter af døgnet vil skulle foretage de nødvendige konsultationer m.v. på vegne af Udlændinge- og Integrationsministeriets departement.

Bekendtgørelsen vil endvidere i relevant omfang indeholde nærmere regler om anvendelsen af bestemmelserne i databeskyttelsesforordningen, herunder de generelle betingelser for lovlighed af den dataansvarliges behandling.

Der vil kunne ske ændringer i opgavefordelingen mellem udlændingemyndighederne, f.eks. hvis der sker organisati-

onsændringer hos udlændingemyndighederne eller ændringer i opgavernes karakter eller omfang.

Den foreslåede bestemmelse er en genindsættelse af den bestemmelse i udlændingelovens § 58 h, stk. 3, der blev indsat ved lov nr. 2623 af 28. december 2021, med den ændring, at ministerens bemyndigelse kommer til at omfatte konsultation efter stk. 1 generelt og dermed efter både SIS-tilbagesendelsesforordningen og SIS-forordningen.

Til § 2

Ved § 1, nr. 12, i lov nr. 2623 af 28. december 2021 blev der i udlændingelovens § 58 g indsat et stk. 3, hvorefter udlændingemyndighederne i henhold til SIS-tilbagesendelsesforordningen indberetter en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, til SIS, hvis udlændingen er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse, og et stk. 4, hvorefter udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at indberette efter stk. 3, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne.

Med § 1, nr. 13, i lov nr. 2623 af 28. december 2021 blev i udlændingelovens § 58 h desuden indsat et stk. 3, hvorefter udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at forestå konsultationer i medfør af SIS-tilbagesendelsesforordningen efter udlændingelovens § 58 h, stk. 1, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne.

Udlændinge- og Integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovens § 1, nr. 12 og 13, jf. lovens § 5, stk. 3, hvilket endnu ikke er sket. Det er hensigten, at ændringerne bliver sat i kraft, når EU-Kommissionen idriftsætter det nye SIS, hvilket forventes at være den 7. marts 2023.

Bestemmelserne i udlændingelovens § 58 g, stk. 4, og § 58 h, stk. 3, omfatter imidlertid ikke SIS-forordningen. Der er, som nævnt oven for, også behov for, at udlændingemyndighederne kan bistå hinanden med varetagelsen af opgaverne efter SIS-forordningen.

Det foreslås derfor, at § 1, nr. 12 og 13, i lov nr. 2623 af 28. december 2021 ophæves.

Den foreslåede ophævelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, hvori udlændingelovens § 58 g, stk. 3, i sin helhed foreslås genindsat, mens udlændingelovens § 58 g, stk. 4, og § 58 h, stk. 3, foreslås genindsat med den tilføjelse, at bestemmelserne kommer til at omfatte indberetning og konsultation efter både SIS-tilbagesendelsesforordningen og SIS-forordningen.

Til § 3

Det foreslås i § 3, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Det vil betyde, at udlændinge- og integrationsministeren ved bekendtgørelse fastsætter tidspunktet for, hvornår loven træder i kraft.

Det bemærkes i den forbindelse, at SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen, der er trådt i kraft, først vil finde anvendelse fra datoen for idriftsættelse af det nye SIS-system.

Systemet vil blive idriftsat på datoen fastsat af EU-Kommissionen, når visse betingelser for idriftsættelse er opfyldt.

Det foreslås, at udlændinge- og integrationsministeren skal kunne fastsætte tidspunktet for ikrafttræden af de bestemmelser i lovforslaget, der vedrører anvendelsen af SIS-forordningen og SIS-tilbagesendelsesforordningen, således at bestemmelserne kan træde i kraft hurtigst muligt efter, at SIS-systemet idriftsættes. Det er forventningen, at ændringerne vil kunne træde i kraft senest den 1. april 2023. I perioden fra SIS-systemets forventede idriftsættelse i marts 2023 til ikrafttrædelsen vil opgaven med indberetning uden for kontortid blive varetaget af den relevante udlændingemyndighed.

De foreslåede bestemmelser forventes at skulle træde i kraft hurtigst muligt efter den dato, som EU-Kommissionen fastsætter, at SIS skal idriftsættes efter SIS-forordningens artikel 66, stk. 2, og SIS-tilbagesendelsesforordningens artikel 20, jf. SIS-forordningens artikel 66, stk. 2. Det er pt. forventningen, at EU-Kommissionen vil fastsætte, at SIS skal idriftsættes den 7. marts 2023.

Til § 4

Efter udlændingelovens § 66 gælder loven ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Grønland og Færøerne er ikke selvstændige medlemmer af EU og er heller ikke omfattet af det danske EU-medlemskab. EU-retsakter i form af forordninger og direktiver, herunder udsendelsesdirektivet, finder derfor ikke i sig selv anvendelse i Grønland og på Færøerne.

Det foreslås på den baggrund i § 4, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at loven ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Det betyder, at lovens § 1 om ændring af udlændingeloven og lovens § 2 om ændring lov nr. 2623 af 28. december 2021 ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at disse bestemmelser dog ved kongelig anordning helt eller delvist kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.

I den forbindelse vil lovforslagets §§ 1 og 2, der har et EU-retligt indhold, kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland på den måde, at bestemmelserne i de EU-retsakter, der inkorporeres af bestemmelserne, vil kunne sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 58 g ---
Stk. 2. ---

§ 58 h ---
Stk. 2. ---

§ 1, nr. 12. I § 58 g indsættes som stk. 3 og 4:
»Stk. 3. Udlændingemyndighederne indberetter i henhold til SIS-tilbagesendelsesforordningen en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, til SIS, hvis udlændingen er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse.
Stk. 4. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at indberette efter stk. 3, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne.«

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1205 af 25. august 2022, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 2623 af 28. december 2021 og senest ved § 10 i lov nr. 893 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 58 g indsættes som stk. 3 og 4:

Stk. 3. Udlændingemyndighederne indberetter i medfør af SIS-tilbagesendelsesforordningen en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, til SIS, hvis udlændingen er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse.

Stk. 4. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at indberette efter stk. 1-3, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne.

2. I § 58 h indsættes som stk. 3:

Stk. 3. Udlændinge- og Integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at forestå konsultationer efter stk. 1, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne.

§ 2

I lov nr. 2623 af 28. december 2021 om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. (Ændring af reglerne om særlig rejselegitimation til udlændinge, bemyndigelse til at fastsætte regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at varetage opgaver efter SIS-tilbagesendelsesforordningen, straf i sager om forkert afsætning af passagerer m.v., ændring af reglerne om betaling for erstatningsopholdskort, ændring af Rådet for Etniske Minoriteters virke, ophævelse af Online Dansk og pligt til digital selvbooking af jobsamtaler for aktivitetsparate m.v.) foretages følgende ændring:

1. § 1, nr. 12 og 13, ophæves.

§ 1, nr. 13. I § 58 h indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at forestå konsultationer i medfør af SIS-tilbagesendelsesforordningen efter stk. 1, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne.«